

Adriana Karvaiová

Moja voľba

**V nie príliš vzdialenej
budúcnosti**

Obsah

Title Page

Copyright

Kapitola 1: Zaslúžený oddych

Kapitola 2: Spoločníčka

Kapitola 3: Člnkovanie

Kapitola 4: Ema

Kapitola 5: Nové dobrodružstvo

Kapitola 6: Závada

Kapitola 7: Očakávané stretnutie

Kapitola 8: Skúška zložená

Kapitola 9: Leova voľba

KAPITOLA 1: ZASLÚŽENÝ ODDYCH

Zvuk harfy zamyslenému Leovi pripomenul, kde je a na čo vlastne čaká. Jednomiestny dron, ľudovo nazývaný taxík, takto okrem jemného blikania v pastelových farbách signalizoval svoj príchod. Keď Leo pristúpil ku dverám trochu viac, tie na okamih zmizli, len aby sa znovu objavili, len čo nasadol, pevné a nedobytné.

„Domov,“ vydal stroju pokyn a kým sa automaticky nastavovala trasa, na okamih si vydýchol. Na dnes už hádam stačilo. Dve ťažké skúšky úspešne zvládnuté. Bol čas na oddych.

Alebo nie? Kto bude o tomto čase doma a v akej nálade? Budú zvedaví, aký výkon dnes podal? Odolá pokušeniu ešte si sadnúť nad učebnice? Zaváhal a hodil očkom na hodinky na palubnej doske. V duchu pochválil vývojárov, ktorí umožnili automatické nastavenie nielen bežne volených ciest, ale aj dizajnu interiéru podľa vkusu cestujúceho. A navyše nielen prevedenie, ale aj zobrazený čas ho potešil. Ešte nie je neskoro.

„Zmena, nový cieľ: Klub...“ Zasekol sa, trochu si odkašľal, v pamäti hľadal ten správny názov, ako ho nedávno počul od spolužiakov. „Klub Možnosti? Výber? Môj výber? Neviem presne meno.“

Keď Leo začal chodiť do školy, zistil, že nemá rád hovoriace taxíky, a preto si vtedy prednastavil mĺkvu komunikáciu. Na čelné sklo sa teraz teda premietli rôzne možnosti, kde poľahky našiel tú správnu. „Klub Moja voľba.“

Netrvalo dlho a pomyselné prsty opäť prebehli po neviditeľných strunách harfy, aby aj driemajúci pasažier zistil, že dorazil do cieľa. Diskrétny vchod do zábavného podniku ho vrelo privítal a následne pohltil, aby Leovu tvár naskenoval a po preverení jeho veku,

spôsobilosti i finančnej situácie sa cteného návštevníka opýtal na jeho preferencie.

„Náhodný výber,“ povedal, pretože nemal náladu na žiadne rozhodnutia, hoci vedel, že tým tak trochu riskuje zážitky, o ktoré by možno nikdy nestál. Klub Moja voľba sa otvoril len nedávno, a už získal slušnú povest' tým, že ponúkal široké možnosti oddychu podľa presne zadaných parametrov, ale hosť tiež nemusel toto rozhodnutie urobiť sám. Leo sa ale po tom, čo obsah i formu svojho dnešného oddychu nechal na náhodu trochu zháčil, urobil krok späť a zreteľne vyslovil:

„Vrátane ľudí,“ čo znamenalo, že spoločnosť mu mali robiť iní hostia s identickým výberom programu alebo profesionálni zabávači. Z vlastnej skúsenosti, ako aj z rozprávania známych, ale najmä neznámych ľudí vedel, že náhodný výber mohol ponúknuť úplne hocičo, od diskotéky v štýle dvadsiatych rokov, cez rýchlokurz umeleckého remesla zvaného varenie, alebo veľmi realistický výstup na niekdajšiu najvyššiu horu sveta Mount Everest, na ktorej voľakedy neexistovali ani len vyhrievané sociálne zaradenia a človek si musel vystačiť s rozkladacím termostanom, až po voliteľnú hlavnú postavu v termonukleárnej vojne. Leo len potichu dúfal, že umelá inteligencia bude dosť chytrá na to, aby správne usúdila, že dnes potrebuje niečo trochu pokojnejšie. A v najlepšom prípade niečo bez rozšírenej reality, bez dráždičov chuťových či čuchových receptorov, bez elektronickej stimulácie kože. Jednoducho povedané, dnes chcel len veci jednoduché a ideálne veci skutočné.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>